

Zvláště záleží pracovnímu kolektivu na spolupráci se školou. Pokrokem je užší spojení s ní: získána členka učitelského sboru do muzejní rady.

Dluh do budoucna? Usilování o střechu nad hlavou a omlazení stárnoucího sboru týništských muzejníků. A pak ještě zpřístupnění dějin Ing. Aloise Čapka aspoň užšímu kruhu zájemců a muzejních pracovníků.

Jiří Zelenka, předseda muzejní rady

MUZEUM KRAJKY VE VAMBERKU

Rokem 1968-1969 vstoupilo muzeum ve Vamberku do dalšího stadia svého vývoje. Ve své minulosti přešlo již přeměnami, které jsou pro muzejníka zajímavé i v širším smyslu už proto, že dokazují postupné vyzrávání naší muzeologie. Ke vzniku vambereckého muzea dal podnět v první třetině 20. století muzejní spolek. Pod jménem Lützovovo muzeum se vypracovalo amatérskou cestou k základu historických sbírek, které převzalo po osvobození v roce 1945 Městské muzeum ve Vamberku. Mezitím zapůsobily zde i vlivy další: zájem přírodovědný se projevil v pořízení ornitologické kolekce, trvalý zájem o archeologii doprovázel muzeum již od jeho vzniku a vynesl sbírku z místních náhodných nálezů a amatérských vykopávek. Projevil se také vliv krajkářského ústavu a jeho školy velkou kolekcí krajek a konečně zvítězilo nadšení pro loutkářství, které zavdalo podnět k vybudování Loutkářského muzea se souborem památek na vambereckou dynastii Kopeckých.

A tak když v roce 1959-1960 se přistupovalo k řešení moderního pojetí muzea, stál jeho správce Bohumil Pavel před velice složitým problémem, který byl vyřešen za současných nepříznivých podmínek. Kolektiv dobrovolných pracovníků odvedl výbornou práci, která slouží do dnešního dne. Byla vytvořena historická síň města, k níž se po čase přidružila dlouhodobá výstava dělnického hnutí. Muzeum se stalo platným článkem celostátní muzejní sítě.

Jeho význam vzrostl, když byla uskutečněna myšlenka specialisace na krajkářství, uložená muzeu jako krajský úkol. Sbírký muzea rostly s rozkvětem krajkářského družstva. Muzeum obdrželo od ministerstva školství a kultury a Svazu výrobních družstev kolekci exponátů ze světové výstavy v Bruselu a soubor starých krajek od státního ústavu školského. Městský národní výbor si byl vědom odpovědnosti za převzaté hodnoty a přistoupil k menší přístavbě budovy; v přízemí upravil byt pro domovníka a v

patře vznikl sálek s promítací kabinou a temnou komorou. Tato úprava umožnila konání besed a schůzí i filmových představení. V letní sezóně sálek slouží pro pořádání výstav. Muzeum také plně využívalo moderní techniky: byla zavedena síť amplionů, využívalo se magnetofonu apod.

V roce 1968 byl správce muzea B. Pavel vyznamenán za zásluhy o rozvoj československého muzejnictví. Týž rok obdrželo muzeum darem od Svazu spotřebních družstev velkou kolekci exponátů ze světové výstavy v Montrealu.

Zároveň se dostalo do celostátní sítě profesionálních muzeí.

V roce 1969 čekalo muzeum zvládnutí několika důležitých úkolů, na které by vlastními silami nikdy nestačilo, avšak s pomocí MěstNV, závodu ŽAZ a družstva VKV a j. je úspěšně zvládlo.

Jednalo se i o některé technické úpravy, které si vyžádala náročnost specializovaného muzea. Byly provedeny úpravy chodby v prvním poschodí, přebudována promítací kabina a posléze byly vymalovány sálek, horní patro, schodiště i přízemí. Na úkor sálku byla zřízena i provisorní kancelář a regály na ukládání sbírek. Rovněž bylo zadáno vypracování náčrtu na úpravu depositářů k odpovídajícímu uložení sbírek; v roce 1970 nebo 1971 má dojít k jejímu realizování.

Nejvíce úsilí bylo vynaloženo na úpravy exposic. Byla vytvořena expozice montrealského souboru a reinstalována expozice staré krajky. Nová úprava dbala plynulosti exposic a historického sledu.

V uplynulém roce bylo také započato s evidováním sbírek. Práce však musely být přerušeny vzhledem k nedokončeným úpravám depositářů. Velkého úsilí si vyžádala výstava J. Teleckého pořádaná ve spolupráci se závodním klubem Zdobničan. Nutno také v celkovém hodnocení činnosti připomenout výbornou průvodcovskou službu s. Hlaváčka. Za rok 1969 navštívili muzeum 262 zahraniční návštěvníci a příjmy muzea činily celkem Kčs 13 467,50.

Jitka Pívcová

ORLICKÁ GALERIE V RYCHNOVĚ NAD KNĚŽNOU

Vedle známé kolowratské obrazárny rychnovského zámku s významnými díly Karla Škréty a jiných, převážně barokních umělců, je umístěna v druhém poschodí téhož objektu Orlická galerie s uměním 20. století. Jak již název napovídá, je tato galerie zaměřena na umělce, kteří jsou s Orlickými horami a jejich podhůřím svým dílem spjatí. Orlická galerie byla zřízena